

Universitätsbibliothek Paderborn

Decisiones Practicæ Casuum Conscientiæ Selectorum In Praxi, Et Foro Interno Quotidie Occurrentium, Omnibusque, Præsertim Ecclesiasticis, Qui Sui, Et Aliorum Curam Gerunt, Perutilium, Resolutorum

Pars Altera Decisionum Practicarum Casuum Conscientiæ Selectorum In
Praxi, Et Foro Interno Quotidie Occurrentium, Omnibusque, Præsertim
Ecclesiasticis, Qui Sui, Et Aliorum Curam Gerunt, Perutilium, Resolutorum

Leonardelli, Bonaventura

Augustæ Vindelicorum ; Græcii, 1739

Q. 4. An qui dubitat, an ex verecundia aliquod peccatum mortale omiserit
in Confessione, teneatur repertere confessionem illam, vel solùm confiteri
peccatum omissum?

urn:nbn:de:hbz:466:1-41144

tollere, siquidem sine gravi suo incommodo, & scandalo potest, quod Suarez putat prudenti non esse difficile, si v. g. in alia Confessione interroget pœnitentem, utrum etiam de omnibus aliis jam expositis doleat, petatque ab iis rursus absolvi, si fortè indigeret tali absolutione, & siquidem affirmet, poterit ab omnibus una absolutione directè absolvi, sicque defectus emendari: Pro praxi tamen cum rarò detur talis opportunam onendi occasio, & plerumque id fieri nequeat sine gravi incommodo, aut detrimento honoris, & famæ Confessarii, utpote qui dicere deberet, se malè absolvisse, aut fortè non sine periculo violandi sigilli, idcirco poterit Confessarius se accommodare probabili multorum sententiæ deobligantium eum ad monendum ob rationem suprâ insinuatam, nisi probabiliter putaretur, pœnitens postea non confessurus, vel non habiturus amplius confitendi occasionem.

196 Ad 3. Q. respondet Bordonus in *Miscellan. Decis.* 321. talem, qui prava desideria, & mollitiem confessus non est, putans non esse peccata non teneri præteritas confessiones repetere, quia cum bona fide processerit, non peccavit, hujusmodi prava desideria non confitendo, atque adeò validè confessus est. Sed neque teneri ea postea confiteri, cum rescit, esse peccata. Rationem dat; quia præteri-

tæ peractæ Confessiones non caruerunt sua integritate; integritas, enim Confessionis pro objecto habet solum peccatum cognitum ex parte pœnitentis; hic autem nunquam cognovit ea desideria, & pollutiones esse peccata, uti ponitur, ergo &c.

Econtra non esse quidem repetendas præteritas confessiones, sed sufficere, ut quis cum postea advertit, ea duntaxat confiteatur, quæ omisa fuerant, docent Sylvest. *V. confessio, n. 4. q. 3.* Navar. *C. fratres de pœn. dist. 5. n. 82.* Eman. Sa *V. confessio.* Leander. *de Sacram. tr. 5. D. 9. q. 69.* Laym. *l. 5. tr. 6. c. 9.* Bejap. *1. cas. 9.* Bonac. Diana, qui *tr. 14. R. 19.* ita loquitur: communiter asserunt DD. quòd, licet non teneatur iterare Confessionem, qui putat invincibiliter non esse mortale aliquod mortale, tamen hoc non obstante omnes asserunt, quòd teneatur confiteri peccata in priori confessione omisa, & ideò dicendum est contra Bordonum in casu posito non esse reiterandas Confessiones, sed explicanda, & confitenda omnia desideria in Confessionibus non explicata. Ita ille. Id, quod timoratorum praxis observat.

Ad 4. Q. putarunt non nulli 197 cum, & apud Carol. Baucium in *Miscellan. rom. 1. q. 474.* non teneri ita dubitantem repetere Confessionem, sed sufficere confiteri sub dubio

bio peccatum illud in Confessione omiffum.

Ratio est; quia in dubio non debet pœnitenti imponi onus grave, quale est repetere Confessionem fortè etiam multorum annorum, nec aliud debet dubium operari, quàm ut pœnitens teneatur sub dubio exponere in Confessione peccatum omiffum.

Confirmatur. Qui dubitat, an votum emiserit, etiamsi magis inclinè in partem voti, non tenetur voto, neque ad partem pro ratione hujus majoris inclinationis: Ergo neque est obligandus pœnitens ad reiterandam Confessionem, in qua dubitat, an ex malitia peccatum mortale in Confessione subticuerit, etiamsi magis inclinè, quòd illud ex malitia tacuerit. Nihilominus.

R. probabilius repetendam esse talem Confessionem. Ratio est; quia qui rationabiliter dubius est, an voluntariè, & ex malitia peccatum mortale omiserit in Confessione tenetur illud confiteri, uti admittit ipse Baucius adversarius, (nisi scilicet deposito dubio bona fide arbitretur se esse immunem ab obligatione confitendi) quia universale præceptum integrè con-

fitendi est in possessione contra libertatem pœnitentiis, cui proin incumbit probare integritatem Confessionis: ergo etiam qui rationabiliter dubitat, an Confessionem mutilatam, & invalidam fecerit, tenetur illam reiterare, nisi probet integritatem: atqui talis dubitat de Confessione mutilata, & invalida hoc ipso, quod dubitet de peccato voluntariè, & ex malitia omisso: imò de peccato commisso, & omisso est certus, sed dubitet duntaxat, an illud ex verecundia, & malitiosè tacuerit; adeoque Confessionem invalidam peregerit; ideoque iterandam, si integritatem probare nequeat. Unde non currit paritas cum eo, qui dubitat, an votum emiserit, tum ex hoc capite, tum quia in tali casu possessio non stat pro voto, sed quamdiu dubitatur de emissionem voti, libertas dubitantis manet in possessione, nisi contra ipsam probetur exceptio; in posito autem casu possessio stat pro præcepto universali integrè confitendi, nisi contra ipsum probetur exceptio ab eo, qui se præcepto, ejusque oneri vult subducere. Unde patet etiam responsio ad rationem in contrarium.

CASUS